

ВІД ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

СВІТОГЛЯД

Ярослав Яцків
академік
НАН України»

Шановні колеги! Завершується 2020 рік. Рік, наповнений неординарними подіями в Україні та світі.

Перш за все світом прокотилася і досі не завершується нечувана за своїми масштабами епідемія коронавірусу. Ця епідемія фатально впливає на життя всього людства (на соціальну та економічну сфери, науку і технологію, національну безпеку і міжнародні відносини та ін.). Виявилося, що людство не готове до протидії такому широкомасштабному лиху. Тому в спішному порядку запроваджуються протиепідемічні заходи, ведеться розробка засобів захисту та вакцин проти коронавірусу. Ця тема хвилює читачів журналу «Світогляд», і ми намагалися (і будемо продовжувати) її висвітлювати.

Ця нечувана за своїми масштабами біда йде поруч з іншою – постійним зростанням негативних кліматичних змін, про що йдеться у цьому випуску «Світогляду».

Наш журнал ніколи не оминав тем про витоки нашої ідентичності, про історичні події, які відбувалися на теренах нашої держави, про тих, хто прославляв та прославляє Україну. Тому один з випусків «Світогляду» був присвячений спогадам відомих (і не дуже відомих) наших авторів про своє життя та про життя інших цікавих людей. На нашу думку, це надзвичайно важлива тема, оскільки у збереженні пам'яті поколінь та вихованні молодшої зміни – наше майбутнє.

У цьому році в Національній академії наук України не обійшлося без великих втрат. Відійшов у вічність **Б.Є. Патон** – видатний вчений та організатор науки, непересічна особистість та щирий шанувальник нашого журналу. У 2020 р. також покинули цей світ високоталановиті вчені і шанувальники «Світогляду» – академіки НАН України **В.Г. Бар'яхтар**, **С.Л. Гнатченко**, **В.М. Єремеев**, **В.Г. Склярєнко**, **П.Д. Фомін**, **О.Б. Шпенік** та **А.М. Самойленко**. Вічна їм пам'ять. Їхні імена та здобутки назавжди залишаться у скарбниці української науки.

Не хочу завершувати цей останній у цьому році випуск «Світогляду» сумними словами. У нас були і обнадійливі події, яким «Світогляд» присвятив свій п'ятий випуск. Це вибори президента НАН України – важлива та хвилююча подія за останні 50 років у житті Академії. Від імені Редколегії та редакції «Світогляду» вітаю академіка НАН України **А.Г. Загороднього** з переконливою і заслуженою перемогою та бажаю йому нових звершень на цьому тернистому шляху української науки.

Мені залишається привітати всіх читачів «Світогляду» з Різдвом Христовим та прийдешнім Новим Роком.

З вірою у краще майбутнє.

Слава Україні! ■

НАМ ПИШУТЬ

СВІТОГЛЯД

Ісаак Трахтенберг
член-кореспондент
НАН України,
академік НАМН
України

ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НАН УКРАЇНИ

Шановні колеги!

Я хочу висловити кілька своїх думок з приводу вражень про Загальні збори Академії, які відбулися. Почну з вислову першого Президента Української академії наук академіка **Володимира Івановича Вернадського** про те, що «сьогодення є закономірним проявом минулого, яким далеким від нас воно не було б».

Так склалося, що в другій половині минулого століття, на певному історичному етапі розвитку науки, роль фізики та інженерно-технічних наук була, безумовно, провідною. Результати досліджень у цих наукових дисциплінах були затребуваними і на суспільному, і на державному рівнях. Ця тенденція абсолютно закономірно відображувалася в тому, що в останні більш як пів століття Національну академію наук очолювали, образно кажучи, «технарі». І це було цілком виправдано.